ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ЛИПЕНЬ, 2026

НЕВТРИМНЕ СЛОВО БОЖЕ

Жінки у Пакистані з трепетом збираються навколо Біблії. У сільських, племінних та гірських районах християни рідко мають можливість тримати в руках власне Писання

Лист від подружжя Фолі

Одне з благословень, що народжується посеред переслідувань, — це чітке усвідомлення нашими братами й сестрами їхньої повної залежності від одкровення Христа в Божому Слові. Вони прагнуть того, що є життєво необхідним для їхнього виживання.

На жаль, ми, живучи у свободі, часто ставимося до Біблії як до чогось епізодичного, чи другорядного. Наші переслідувані брати та сестри знають справжню ціну вірності Христу, яка виявляється у спільному та регулярному вивченні Писання. Саме тому вони готові ризикувати всім, свідомо йдучи на утиски, напади та ув'язнення.

Липневий бюлетень наочно демонструє те, чого нас навчили переслідувані християни своїм прикладом, здобутим важкою ціною страждань: попри смертельний ризик і величезні жертви, вони не дозволяють Божому Слову відійти на другий план у своєму повсякденному житті. Ми розповіли, як християни з Малі та Північної Кореї застосовують Писання, щоб Христос залишався в центрі їхнього життя.

Але переслідувані християни залишаються вірними Біблії вже протягом століть! На нашому сайті ми опублікували історію двох ранніх християн, які вважали Слово Боже настільки цінним, що без вагань прийняли за нього мученицьку смерть.

SCAN ME!

ДІМ БІБЛІЙ

У західноафриканській країні Малі багато людей знають, де можна отримати примірник Слова Божого. «Коли приходять до мене, то запитують про "дім Біблій", — розповідає пастор Жеремі Лассана. — І тоді люди спрямовують їх до мого будинку».

Жеремі зауважує, що менше ніж половина християн у Малі (а вони становлять лише 3 % населення країни), мають власну Біблію. Більшість же малійських мусульман, за його словами, ніколи навіть не бачили Писання та не мали нагоди пізнати його життєдайні істини. Святе Письмо — дефіцит, який важко дістати за межами столиці, особливо мовами етнічних меншин. «Малі — величезна країна, — каже Жеремі. — Ми бачимо, як стрімко зростає потреба в Біблії, зокрема через значну кількість внутрішньо переміщених осіб, серед яких багато християн».

Ісламісти контролюють значну частину країни. Нападаючи на села та урядові війська, вони прагнуть встановити халіфат. Починаючи з 2012 року, терористи змусили тисячі малійців покинути рідні домівки, а тих, хто не встиг утекти — жорстоко вбили. «Двох моїх братів терористи вбили у 2022 році, — ділиться Жеремі. — У 2023-му році вони позбавили життя мого дядька та двох його синів».

За офіційною інформацією, у країні налічується понад 400 000 внутрішньо переміщених осіб (ВПО), багато з яких живуть у таборах поблизу столиці. Окрім постійних боїв між ісламістами та урядовими військами, точиться ще одна війна — за душі малійців. І Жеремі докладає всіх зусиль, щоб забезпечити християн їхньою найсильнішою зброєю — Словом Божим.

Попри те що Жеремі вже офіційно на спочинку, він і надалі невтомно розповсюджує Біблії по всьому Малі

Жеремі роздає Біблії мешканцям таких сіл, як це, де він виріс

Хоча офіційно він пішов на спочинок із посади пастора місцевої церкви, чоловік часто відвідує табори ВПО, щоб підбадьорити християн, які живуть у переважно мусульманському оточенні. «Намагаючись утішити пасторів чи членів церкви, я найчастіше кажу їм: "Так написано в Біблії; це не є чимось несподіваним. У Слові Божому сказано, що це ознаки останніх часів. Переслідування є, і вони завжди будуть"».

Попри важкі особисті втрати, яких Жеремі зазнав від рук ісламістів, він намагається зосереджувати погляд на вічності. «Я бачу в цьому переслідуванні дещо величне: можливість дати Біблії, особливо арабською мовою, тим, хто був змушений рятуватися втечею», — каже він. Посеред випробувань серця багатьох людей стають більш відкритими до слухання Євангелія.

Під час християнських свят Жеремі запрошує мусульман із числа ВПО на святкування, де вони можуть відпочити та отримати примірник Божого Слова. Ще один його підхід — це служіння саме переселенцям із племені фулані, напівкочової мусульманської народності, представники якої часом самі переслідують християн. «Вони створюють невеликі поселення в місцях, облаштованих владою, — розповідає Жеремі. — Вони приїздять туди, а я приношу їм Біблії».

Палке бажання Жеремі розповсюджувати Біблії зароджувалося поступово. Він народився в християнській родині в містечку в центральній частині Малі — там, де сьогодні ісламісти тероризують місцеве населення. Його батько був пастором, і з юних літ Жеремі відчував покликання до служіння. Проте спершу він намагався втекти від цього шляху, навіть влаштувавшись на роботу в іншій країні. Саме там він почув проповідь, яка змінила його життя: проповідник наголосив, що коли Бог кличе тебе, ти маєш відгукнутися і виконувати Велике доручення. Тож у 25 років Жеремі повернувся до рідного села, щоб очолити церкву батька після його смерті. Він ніс пасторське служіння в цій громаді протягом 35 років.

Сьогодні розповсюдження Біблій стало головною справою життя Джеремі. Це зумовлено і тим, що Слово Боже стало ключем до спасіння його дружини, Бінту. «Вона походила з мусульманської родини, — розповідає він. — Її батьки та родичі були мусульманами. Вона стала єдиною в родині, хто присвятив своє життя Христу».

Ще до того, як Бінту і Жеремі побралися, вона розповіла йому, що сильно колись прагнула мати власну Біблію. Вона подолала шлях у вісім миль, аби отримати Писання від місіонера, і того ж дня щасливо повернулася додому.

«Отримавши Біблію, — продовжує Жеремі, — вона почала ділитися її звісткою зі своєю сім'єю. І зрештою... всі її рідні стали християнами!»

Побачивши, як одна-єдина книга змінила цілу родину, Жеремі надихнувся допомагати іншим отримувати Слово Боже. «Я зрозумів, що це саме те, що я маю робити», — каже він.

Оселя Жеремі стала справжнім осередком розповсюдження Біблій. Сусіди добре знають, куди спрямовувати тих, хто хоче отримати власний примірник Писання. Водночас Жеремі усвідомлює, наскільки небезпечно в Малі дарувати Слово Боже тим, хто його шукає.

«Люди знають, що це "дім Біблій", — каже він. — Але мені байдуже. Я щасливий, що вони приходять за Словом Божим. Тож… я тут. Потрібна неабияка віра, щоб зважитися на таку роль у подібному середовищі». Сьогодні Джеремі вже за сімдесят, проте він сповнений любові до Бога та невтомного прагнення нести Слово Боже тим, хто бореться за виживання в Малі.

До Північної Кореї доставлено рекордну кількість Біблій!

Ще до того, як перші західні місіонери ступили на корейську землю, мережа місцевих вірян без спеціальної підготовки вже поширила Євангеліє по всій країні, навернувши багатьох співвітчизників до протестантизму. Їхня успішна стратегія, унікальна в історії християнства, ґрунтувалася на таємному розповсюдженні тисяч примірників першого перекладу Біблії корейською мовою. Цю працю здійснили місцеві купці під керівництвом шотландського місіонера Джона Росса, який, до слова, і сам не мав професійної підготовки перекладача.

Суть місіонерської стратегії Джона Росса полягала в тому, щоб знайомити людей із Христом, даючи їм лише Біблію — живе Слово Боже. Він вірив, що Спаситель повнотою Своєї присутності перебуває у Своєму Слові і для перетворення серця більше нічого не потрібно.

І саме цей підхід залишається осердям нашого служіння сьогодні.

Щороку ми розповсюджуємо серед північнокорейців у середньому 40–50 тисяч примірників Біблій північним діалектом. Проте 2025 рік став безпрецедентним: ми передали для них більше Біблій, ніж за будь-який інший рік у нашій історії! І це на додачу до щоденних біблійних передач, які транслюють до Північної Кореї п'ять короткохвильових радіостанцій.

Чому ми розповсюджуємо таку кількість Біблій? Бо віримо: Христос повнотою Своєї присутності перебуває у Своєму Слові!

Понад двадцять років тому підпільна церква Північної Кореї звернулася до нас із проханням надсилати їм Писання, і ми донині залишаємося вірними цьому заклику, наслідуючи дух Джона Росса. Щороку ми шукаємо нові шляхи, щоб доставити Біблії північнокорейцям, де б вони не перебували.

Дбаючи про безпеку та захист одержувачів, ми не розголошуємо точних цифр, а також методів і технологій, які використовуємо для передачі Писання. Проте ми завжди шукаємо можливості поділитися з вами тими історіями, що не становлять загрози для наших братів і сестер. Нижче наведено три свідчення про те, як північнокорейці отримували у різний спосіб Боже Слово.

Північнокореєць отримує аудіоверсію Біблії на MP3-плеєрі

ПРИКОРДОННА СЛУЖБА ПРОПУСКАЄ БІБЛІЇ ДО ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ

Ми зустріли молодого північнокорейця, який нещодавно прибув до Південної Кореї. Він утік із батьківщини невдовзі після завершення обов'язкової десятирічної військової служби, певний час перед цим переховуючись у Китаї.

Коли він служив прикордонником на березі річки, до нього на плоту з надувних камер переправилася північнокорейська жінка середнього віку. Вона мала при собі коробку з написом «DVD», але під час обшуку солдат виявив на самому дні шість Біблій. Побачивши це, він занімів від жаху. Хлопець розповів, що кожному північнокорейському прикордоннику вбивають у голову: «Якщо побачиш Біблію — тобі кінець». Як людина кмітлива, він добре розумів, що це означає: якщо солдат доповість про знахідку, його самого будуть жорстко допитувати й встановлять за ним постійне стеження. Тож у стані паніки він прошепотів жінці: «Ніколи в житті не згадуйте про це, і я теж ніколи в житті про це не згадаю», — і впустив її до Північної Кореї разом із Бібліями.

Це свідчення — вагоме нагадування про те, що Господь має Свої способи торкатися людських сердець і влаштовувати все так, щоб Біблії потрапляли до Північної Кореї. Людські хитрощі рідко стають Божим шляхом; Його шлях — це дивовижне перетворення самої суті людини.

«ЯКБИ Я МАВ ЗБРОЮ, ТО ЗАСТРЕЛИВ БИ СВОЇХ КЕРІВНИКІВ ...»

«Якби я мав зброю, — сказав північнокорейський робітник, — то застрелив би всіх своїх керівників, а потім застрелився б сам».

Зціпивши зуби, цей північнокореєць (один із небагатьох «щасливців», чию заявку на роботу за кордоном у Росії схвалила партія) згадував жорстоку та зухвалу поведінку своїх керівників. Оскільки тисячі північнокорейців прагнули потрапити на роботу за кордон, керівники вважали його, як і всіх інших, лише витратним матеріалом. Робітникам давали вкрай мало їжі й ще менше грошей.

Пропрацювавши на чужині зовсім недовго, чоловік на власні очі побачив, як багато людей помирає через погані та небезпечні умови праці. Коли він ще був у Північній Кореї, то сподівався, що поїздка за кордон стане відповіддю на всі його страхи та труднощі. Проте тепер у нього відібрали останню надію.

Замість очікуваних безпеки, їжі та заробітку, у серці робітника не залишилося нічого, крім безнадії та лютої ненависті.

Однак коли наш партнер відвідав його наступного разу, він був приголомшений, побачивши на обличчі робітника щиру усмішку. «Що сталося?» — запитав він. «Тепер я прийняв Ісуса», — відповів чоловік.

Цей північнокореєць, як і багато інших його співвітчизників, отримав MP3-плеєр із аудіозаписом Біблії північним діалектом. Він із великим інтересом вслухався в

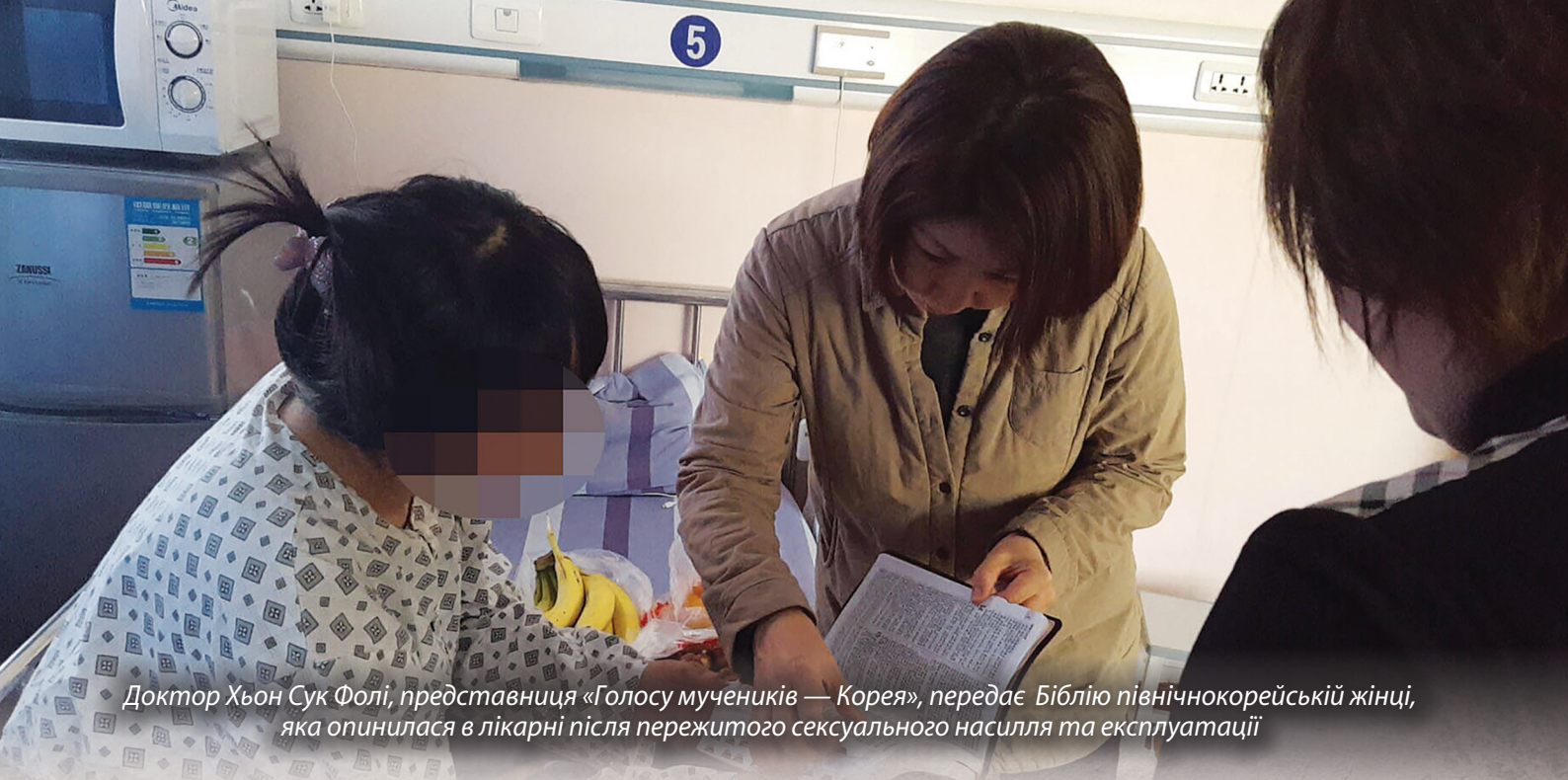

Доктор Хьон Сук Фолі, представниця «Голосу мучеників — Корея», передає Біблію північнокорейській жінці, яка опинилася в лікарні після пережитого сексуального насилля та експлуатації

кожне слово. Христос увійшов у найтемнішу, найнебезпечнішу та найбіднішу з фабрик, щоб роздмухати згасаючі іскри в серці цього чоловіка.

І це історія не про одного робітника: завдяки таким плеєрам Боже Слово торкається сердець північнокорейців по всьому світу.

ГОЛОВА, НАПОВНЕНА БІБЛІЄЮ

Нещодавно ми налагодили зв'язок із ще однією групою підпільних християн у Північній Кореї. Як і зазвичай, першим їхнім проханням були Біблії, і ми передали їм ці книги.

Нас завжди вражає така жага до Писання. У країні, де володіння Біблією загрожує щонайменше ув'язненням, а то й смертю, зважитися на таке прохання вкрай нелегко. Проте ще більше нас приголомшило те, що віряни цитували Писання слово в слово ще до того, як отримали примірники від нас!

Коли ми запитали, як їм вдається так точно відтворювати Слово Боже, ніби вони вже мають власну Біблію, один із віруючих відповів:

Ми живемо вірою вже не один десяток років, і половину цього часу провели в підпільній церкві. Оскільки ми постійно вивчаємо там Слово Боже, то, звісно, наші голови наповнені Біблією. Але є речі, які ми також записуємо. Якщо ви надішлете нам книги Біблії, ми будемо щиро вдячні.

Уважний читач помітить у словах підпільного християнина дві надважливі деталі.

По-перше, підпільний християнин зазначив, що половину свого життя вони провели в церкві. Почувши це, ми мимоволі дивуємося: як це можливо в країні, де немає жодної церковної будівлі?! Але для північнокорейських підпільних християн церква — це не споруда, а жива спільнота вірних, об'єднаних духом.

По-друге, цей чоловік сказав, що їхні голови «наповнені Біблією». Але як це можливо, якщо у них немає самих книг? Для підпільної церкви «Біблія» — це передусім живе Слово Боже, а не лише носій (книга, MP3-плеєр чи власна пам'ять). Саме тому вони, уже зберігаючи Слово Боже в серці, уточнюють своє прохання, просячи саме «книги Біблії».

Навіть після багатьох років служіння у Північній Кореї ми не перестаємо дивуватися підпільним християнам і продовжуємо вчитися у них. Ми відчуваємо глибоке смирення, коли вони звертаються до нас по допомогу, а втім, усвідомлюємо: насправді це ми потребуємо прикладу їхніх стійкості та віри, аніж вони — нашої допомоги.

Студенти нашої місіонерської програми «Підпільний університет» — перебіжчики з Північної Кореї — тримають у руках повні видання Біблії для вивчення, надруковані північнокорейським діалектом